

Soldățelul de plumb, Împăratul Cioc-de-Sturz și alte povești

Cuprins

Frumoasa din Pădurea Adormită	2
Șoarecele de casă și șoarecele de câmp.....	12
Soldățelul de plumb	18
Împăratul Cioc-de-Sturz	28
Lupul și cei șapte iezi	42

Text, design și ilustrații © Pannon-Literatura SRL
Traducere în limba română © Editura Kreativ, 2016

Redactor-șef: Andrei Timar

Corector: Medana Croitoru

Tehnoredactor: Kelemen Erzsébet

Colaborator: SC Design Solutions Consulting SRL

ISBN: 978-606-646-346-1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Soldățelul de plumb ; Împăratul Cioc-de-Sturz și alte povestiri. -

Târgu-Mureș : Kreativ, 2016

ISBN 978-606-646-346-1

821.113.4-93-34=135.1

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în vreun sistem sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris al Editurii Kreativ.

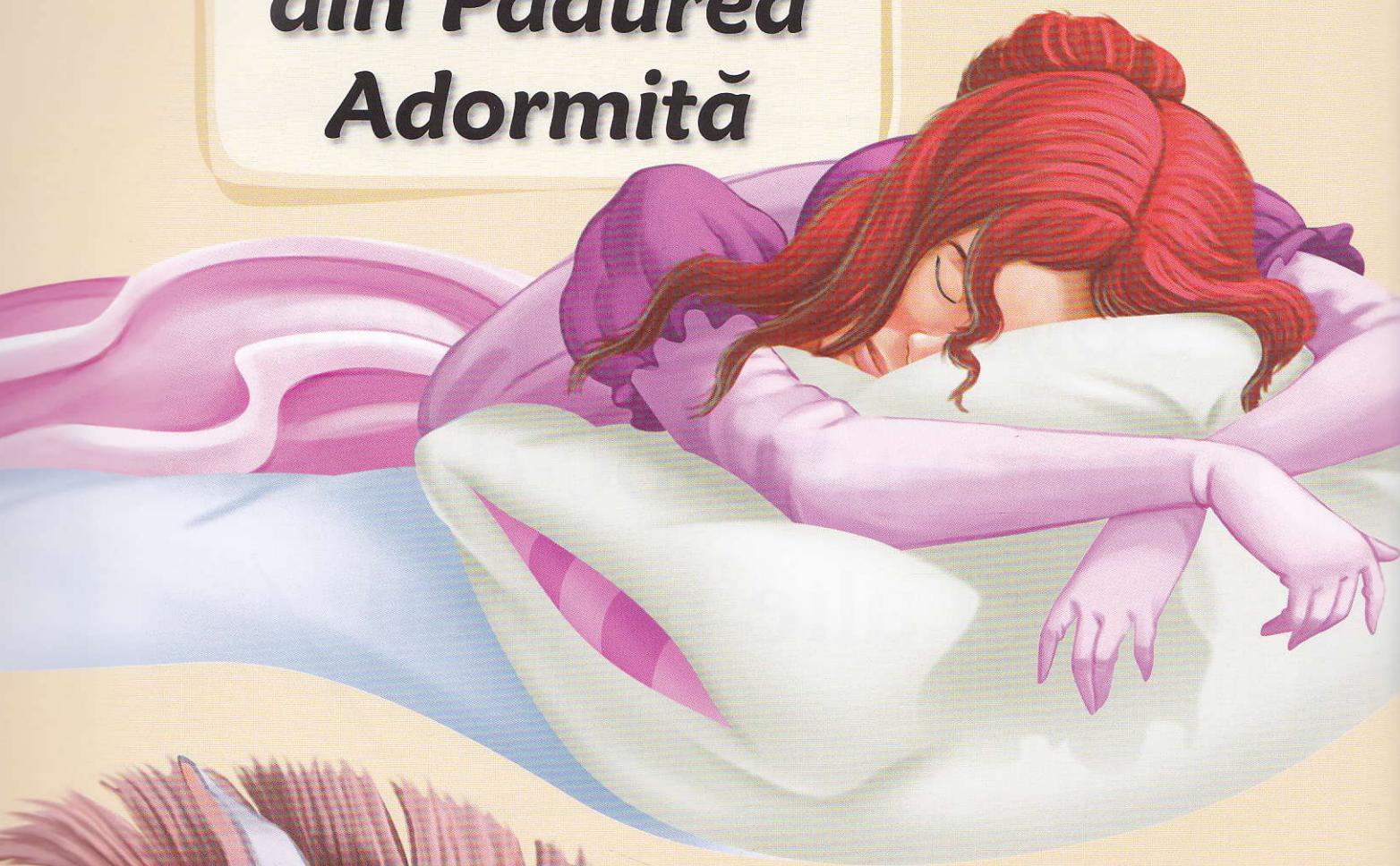
Tel.: 0265-250805

office@editurakreativ.ro

www.editurakreativ.ro

Frumoasa din Pădurea Adormită

Trăiau odată, în vremuri uitate, un împărat și o împărăteasă care nu mai erau demult tineri și care își doreau din tot sufletul un urmaș. Pe când își pierduseră speranța, iată că soarta se îndură de ei și le dăruie o frumusețe de fată.

Și cum împăratul era un om tare mărinimos, puse la cale o mare petrecere la care, pe lângă rude și prieteni, chemă și ursitoarele. În ținutul acela trăiau treisprezece ursitoare, dar pentru că împăratul nu avea decât douăsprezece talere de aur în care le putea servi bucatele, una din ele nu fu poftită la ospăț.

Petrecerea se prăznuiește cu mare strălucire, iar când se apropie de sfârșit, ursitoarele înzestră copilul cu cele mai alese daruri. Însă în clipa în care cea de-a douăsprezecea ursitoare își sfârșea urarea, apărură val-vârtej și cea de-a treisprezecea ursitoare, foc și pară de supărare fiindcă nu fusese chemată.

— În ziua în care domnița va împlini cincisprezece ani, să se înțepe cu un fus și să moară! rosti aceasta cu glas tunător, după care se făcu nevăzută.

Auzind-o, toți cei prezenți încremeniră de spaimă. Însă, cea de-a douăsprezecea ursitoare, care nu își isprăvisese urarea, se apropie de leagănul fetei și, fiindcă nu îi stătea în putere să ridice blestemul, încercă măcar să-l îndulcească:

— Să nu moară totuși, ci să cadă într-un somn adânc care să țină o sută de ani!

Împăratul, care dorea din tot sufletul s-o ferească pe copilă de blestem, dădu numaidecât poruncă să se pună pe foc toate fusele din împărăție. În tot acest timp, fetița creștea și era atât de frumoasă, de cuminte și de înțeleaptă, încât toată lumea o îndrăgea.

Se întâmplă însă ca tocmai în ziua în care domnița împlinea cincisprezece ani, împăratul și împărăteasa să fie plecați de acasă, astfel că fata rămase singură în palat. Și, ca să mai uite de plictiseală, luă la rând iatacurile castelului. Într-un târziu, ajunse și în vechiul turn. Acolo, într-o cămăruță strâmtă, văzu o femeie

